

A Kúria a jogtanácsos, egyben mint pertárs által képviselt I.r. és a személyesen eljáró II.r. felpereseknek, az Országos Bírósági Hivatal által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt, a Baranya Megyei Bíróság előtt, 10.P.20.354/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Pécsi Ítéltábla Pf.II.20.314/2010/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében, a felperesek által 13. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán, a 2012. szeptember 26. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 15 nap alatt 40.000 (Negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget és térítsenek meg az államnak külön felhívásra ugyancsak egyetemlegesen 100.000 (Egyszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felperesek a Kaposvári Városi Bíróság előtt 12.P.21.902/2008. szám alatt indított perben a gépjárművüknek szarvassal történt ütközéséből eredő kárigényüket érvényesítették a vadászatra jogosult F. Zrt. ellen, keresetüket azonban az elsőfokú, majd a másodfokon eljáró Somogy Megyei Bíróság az ítéletével elutasította.

A felperesek ezt követően keresetet terjesztettek elő a Somogy Megyei Bíróság ellen és a Pp. 2. §-ának (1) és (3) bekezdése, valamint a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján az előző perben elutasított vadkár és a felmerült perköltség, összesen: 1.666.600 forint megfizetésére kérték az alperes kötelezését arra hivatkozással, hogy az eljáró bíróságok megsértették a per tisztességes lefolytatásához fűződő jogukat, elfogadták dr.T.A. - álláspontjuk szerint - aggályos szakvéleményét és a fellebbezéshez csatolt, a felperesek megbízása alapján dr.B.I. által készített magánszakértői szakvélemény alapján nem folytattak le további bizonyítást, azt nem is vették figyelembe.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a felperesek keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes kifogásolt magatartása miatt a felpereseknek a hivatkozott joguk nem sérült, a Pp. 2. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján az alperes kártérítésre

nem kötelezhető, figyelemmel a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésére is. A jogerős ítélet tartalma sem alapozhatja meg a kártérítési felelősséget a Ptk. 349. §-ának (1) és (3) bekezdése alapján.

A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokai alapján - helybenhagyta. A fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság kiemelte, hogy az aggálytalan szakvélemény alapján új szakértő kirendelése szükségtelen volt, az érdemi döntés jogszerűsége, illetőleg annak a felperesek által állított hiánya pedig - figyelemmel az anyagi jogerőre is - nem függ össze az eljárás tisztességes jellegének kérdésével. A kártérítésre alapot adó jogalkalmazási, jogértelmezési tévedés, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése nem állapítható meg és az sem állítható teljes bizonyossággal, hogy a felperesek által beszerzett bizonyíték mérlegelése esetén számukra kedvező döntés születik.

A felperesek felülvizsgálati kérelme a keresetüknek helytadó döntés meghozatalára irányult. Álláspontjuk szerint az általuk csatolt szakvélemény alapján egyértelművé vált, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletét megalapozatlan igazságügyi vadászati szakvéleményre alapította. A Pp. 235. §-a (1) bekezdésének és a Pp. 141. §-a (6) bekezdésének egybevetése alapján megállapítható, hogy az alperes a Pp. szabályait tévesen értelmezve, jogellenesen zárta el a felpereseket a további bizonyítás lehetőségétől. A perbeli szakértő az állításait kellően nem tudta alátámasztani. A felperesek utaltak arra is, hogy a jogviszonyt a Ptk. 345. §-a (1) és (2) bekezdése alapján kellett volna elbírálni, a kár ugyanis a vadászatra jogosult fokozott veszéllyel járó tevékenysége körében bekövetkezett rendellenességre vezethető vissza. A felperesek szerint a bíróság által kirendelt dr.T.A-nak nincs a szakkérdésre vonatkozó kompetenciája. E körben a másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy az igazságügyi szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006. (II.27.) IM rendelet 2006. március 7-én lépett hatályba és nincs visszaható hatálya. A bíróság nem biztosította azt sem, hogy a felperesek a helyszíni vizsgálaton részt vehessenek. Több súlyos hiba ellenére fogadta el a bíróság aggálytalanul a szakvéleményt anélkül, hogy az ellentmondásokat feloldotta volna. A felülvizsgálati kérelem szerint nem sérül az anyagi jogerő, ugyanis két különböző perről van szó. A Pp. 4. §-ában foglaltakat sértene az az értelmezés, hogy a más felek között más jogviszonyban hozott döntés a felekre, a bíróságra kötelező lenne. Nincs szó új jogorvoslati formáról sem. Alkotmányossági problémát vet fel, hogy a bírósági hatáskör hiányára hivatkozva maradt el a jogerős eljárás jogszerűségének, tisztességes voltának vizsgálata.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, mert az megfelel a jogszabályoknak.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 2. § (3) bekezdése alapján a fél méltányos elégtételt biztosító kártérítésre tarthat igényt alapvető jogait ért sérelemre hivatkozással, ha a bíróság a Pp. 2. §-ának (1) bekezdésében foglaltak teljesítését elmulasztja. E körben a felperesek az új vadászati szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványuk elutasítására, illetőleg a jogerős döntésnek az aggályos szakvéleményre alapítására hivatkoztak. A bíróságnak a bizonyítással kapcsolatos tevékenységére a Pp. 3. §-ának (4) bekezdésében és a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltak az irányadóak. A bíróságnak a felperesek által kifogásolt peres eljárásban az érdemi döntés meghozatala előtt állást kellett foglalnia abban a kérdésben, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye aggálytalan-e, vagy a Pp. 182. §-ának (3) bekezdésében hivatkozott okok más szakértő kirendelését teszik indokolttá. Az elsőfokú bíróság az igazságügyi szakértőt a tárgyalásra megidézte, őt a tárgyaláson meghallgatta és a felperesek a szakértőhöz kérdéseket intézhettek. Nem volt akadálya annak, hogy a felperesek még az elsőfokú eljárásban beszerezzenek olyan véleményt, amely a bíróság által kirendelt szakértő szakvéleményének aggályosságát támasztja alá, erre azonban az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig nem került sor. A fél által becsatolt magánszakvélemény egyébként nem konkurálhat a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő véleményével, legfeljebb megkérdőjelezheti az abban foglaltakat. A félnek nyilvánvalóan olyan időben kell azt előterjesztenie, hogy azt az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatala előtt figyelembe vehesse. A felperesek maguk idézték elő azt a helyzetet, hogy az elsőfokú tárgyalás berekesztése előtt a magánszakvéleményt figyelembe venni nem lehetett. Az elsőfokú bíróság ezért az ítélet meghozatalakor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján tartotta a kirendelt szakértő szakvéleményét aggálytalanának és az érdemi döntését erre alapította.

A jogerős ítélethez a Pp. 229. §-ának (1) bekezdése alapján anyagi jogerő fűződik, annak tartalma csak rendkívüli perorvoslattal változtatható meg és nem lehet bírósági jogkörben okozott kárigény alapja. A jelen perben előterjesztett kereset nem szolgálhat alapul a bizonyítékok újbóli értékelésére, mert nincs jogi lehetőség arra, hogy a bíróság a kárigény alapjául hivatkozott perben meghozott jogerős határozatot felülbírálhassa, figyelemmel a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló, az ügy elbírálásakor hatályban volt 1997. évi LXVI. törvény (Bszi.) 2. és 7. §-ában

foglaltakra is. A bizonyítékok bizonyító erejének eltérő, illetőleg téves mérlegelése pedig önmagában nem minősül jogellenes magatartásnak.

Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy nem sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, továbbá a Ptk. 349. §-ának (1) bekezdése és a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése által szabályozott kártérítési felelősség szempontjából sem értékelhető jogellenes és felróható magatartásként az a körülmény, hogy az első-, illetőleg a másodfokú bíróság a Pp-nek a bizonyításra vonatkozó szabályai által biztosított jogát gyakorolva értékelte a szakértői véleményt. A Pp. 2. §-ának (1) bekezdése alapján a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem áll fenn, az alperes oldalán nincs olyan jogellenes és felróható magatartás, amely a kártérítési felelősségét megalapozza, ezért a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okok miatt a keresetet elutasító jogerős ítélet nem jogszabálysértő, azt a Kúria a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 270. §-ának (1) bekezdése alapján alkalmazott Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati eljárásban pervesztes felpereseket az alperes felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére, míg a le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről szóló rendelkezés a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. szeptember 26.

Dr. Molnár Ambrus s.k. a tanács elnöke, Dr. Udvary Katalin s.k.
előadó bíró, Dr. Almásy Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő
HM